

Decizia 490/31.07.2023

SPITALUL JUDEȚEAN DE URGENTĂ CĂLĂRAȘI
"DR. POMPEI SAMARIAN"

Str. Eroilor Revoluției 22 Decembrie 1989, nr. 2-4

Tel: 0242920 / Fax: 0242306832 / E-mail: spital@sjuc.ro / Web: sjuc.ro

CONSILIUL JUDEȚEAN CĂLĂRAȘI
SPITALUL JUDEȚEAN DE URGENTĂ
CĂLĂRAȘI "DR. POMPEI SAMARIAN"
nr. 19462 din 20.07.2023

CODUL DE CONDUITĂ ETICĂ AL SALARIAȚILOR DIN CADRUL SPITALULUI JUDEȚEAN DE URGENTĂ "Dr Pompei Samarian" CĂLĂRAȘI

2023

CUPRINS:

Capitolul 1. Introducere.....	pag. 3
Capitolul 2. Scurta descriere	pag. 3
2.1 Prezentarea spitalului	pag. 3
2.2 Termeni si expresii.....	pag. 3
2.3 Misiune, Viziune, Scop, Valori.....	pag. 4
2.4 Politica de calitate, principiile si valorile calitatii.....	pag. 5
Capitolul 3. Prevederi generale.....	pag. 7
3.1 Domeniul de aplicare.....	pag. 7
Capitolul 4. Principii si reguli generale ale Codului de Etica	pag. 7
Capitolul 5. Norme generale de conduita profesionala	pag. 8
5.1	Asigurarea
unui serviciu public de calitate	pag. 8
Capitolul 6. Respectarea Constituției si a legilor in vigoare	pag. 8
Capitolul 7. Loialitatea fata de institutia sanitara	pag. 9
Capitolul 8. Libertatea opiniilor	pag. 9
Capitolul 9. Activitatea publica.....	pag. 9
Capitolul 10. Activitatea politica.....	pag. 10
Capitolul 11. Folosirea imaginii proprii	pag. 10
Capitolul 12. Cadrul relatiilor in exercitarea atributiilor functiei.....	pag. 10
Capitolul 13. Conduita in cadrul relatiilor internationale.....	pag. 11
Capitolul 14. Informarea pacientului	pag. 11
Capitolul 15. Confidențialitatea si secretul profesional	pag. 11
Capitolul 16. Acordul pacientului informat si consimțământul pacientului.....	pag. 12
Capitolul 17. Interdicția privind acceptarea cadourilor si serviciilor.....	pag. 12
Capitolul 18. Obiectivitate și responsabilitate în luarea deciziilor.....	pag. 12
Capitolul 19. Obiective in evaluare.....	pag. 12
Capitolul 20. Folosirea abuziva a functiei deținute	pag. 13
Capitolul 21. Îndeplinirea atributiilor	pag. 13
Capitolul 22. Discriminare si hărțuire.....	pag. 13
Capitolul 23. Utilizarea resurselor publice.....	pag. 14
Capitolul 24. Limitarea participării la achiziții, concesiuni sau închirieri	pag. 14
Capitolul 25. Coordonarea, monitorizarea si controlul aplicării normelor de conduita profesionala pentru personalul contractual	pag. 14
25.1 Sesizarea	pag. 14
25.2 Soluționarea sesizării	pag. 15
Capitolul 26. Dispoziții finale	pag. 15
26.1 Răspunderea	pag. 15
Capitolul 27. Asigurarea publicității.....	pag. 16
Capitolul 28. Intrarea in vigoare.....	pag. 17

ANEXE

Anexa. Codul deontologic medical al Colegiului Medicilor din Romania.....	pag. 18
---	---------

CAPITOLUL I – 1. Introducere

Prezentul Cod de conduit etică și profesională reglementează normele de conduită etică și profesională a personalului angajat din Spitalul Județean de Urgență Călărași.

Normele de conduit prevăzute în prezentul cod sunt obligatorii pentru personalul angajat din cadrul Spitalului Județean de Urgență Călărași, încadrat conform normelor legale în vigoare.

Prevederile prezentului Cod de conduit etică și profesională se aplică și persoanelor care lucrează în spital ca voluntari

CAPITOLUL 2 – Scurta descriere

2.1 Spitalul Județean de Urgență "Dr Pompei Samarian" Călărași furnizează servicii medicale preventive, curative și de recuperare în regim de spitalizare continuă, spitalizare de zi și ambulatoriu de specialitate, pentru 23 de specialități medicale, chirurgicale și paraclinice. Se asigură de asemenea servicii de asistență socială, consiliere psihologică, asistență religioasă ortodoxă, precum și derularea programelor naționale de sănătate.

Spitalul Județean de Urgență Dr Pompei Samarian Călărași este unitate sanitară clasificată în categoria III, în conformitate cu criteriile minime obligatorii pentru clasificarea spitalelor în funcție de competență conform prevederilor OMS nr 323 din 2011 și a OMS nr.1408 din 2010. Prin activitatea sa, ca și coordonator județean al UPU-SMURD, spitalul nostru este implicat în coordonarea și organizarea asistenței medicale de urgență a județului Călărași, prin colaborarea cu inspectoratul pentru situații de urgență în supravegherea și evaluarea situațiilor cu risc pentru starea de sănătate a populației, preluând majoritatea cazurilor critice inclusiv de la nivelul celorlalte unități sanitare din județ.

Spitalul Județean de Urgență Dr Pompei Samarian Călărași este situat în municipiul de reședință al județului Călărași, fiind totodată și unul dintre cele mai importante municipii din Regiunea de dezvoltare Sud. Amplasarea sa îi conferă o poziție privilegiată în sud-estul României, fiind port la Dunăre, situat la de granița cu Bulgaria, având astfel posibilitatea de a accesa fonduri transfrontaliere, apropiat de municipiile București și Constanta cu care este conectat prin infrastructură rutieră și prin infrastructură feroviară, cu o conexiune facilă la Autostrada Soarelui prin drumul național Călărași- Slobozia.

2.2 Termeni și expresii

În înțelesul prezentului Cod de conduită etică, expresiile și termenii de mai jos au următoarele semnificații :

- (1) Personal contractual – persoană numită sau angajată într-o funcție în cadrul Spitalului Județean de Urgență Călărași, în condițiile Legii nr 53/2003- Codul muncii, cu modificările ulterioare;
- (2) Funcție – ansamblul atribuțiilor și responsabilităților stabilite, în temeiul legii, în fișa postului;
- (3) Interes public - acel interes care implica garantarea și respectarea de către spital, a drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale cetățenilor, recunoscute de Constituție, legislația internă și tratatele internaționale la care România este parte, precum și îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, cu respectarea principiilor eficienței, eficacității și economicității cheltuirii resurselor;
- (4) . Interes personal - orice avantaj material sau de alta natura, urmărit ori obținut, în mod direct sau indirect, pentru sine sau pentru alții, de către personalul contractual prin folosirea reputației, influenței, facilităților relațiilor, informațiilor la care au acces, ca urmare a exercitării atribuțiilor funcției;
- (5) . Conflict de interese - acea situație sau împrejurare în care interesul personal, direct sau indirect al angajatului contractual, contravene interesului public, astfel încât afectează sau ar putea afecta independent și imparțialitatea sa în luarea deciziilor ori îndeplinirea la timp și cu obiectivitate a îndatoririlor care îi revin în exercitarea funcției deținute;
- (6) . Informație de interes public - orice informație care privește activitățile sau care rezulta din activitatea unităților sanitare, indiferent de suportul ei;
- (7) . Informație cu privire la date personale - orice informație privind o persoană identificată sau identificabilă.
- (8) . Consiliul Etic - reprezintă forul de autoritate morală constituit în cadrul spitalului, în vederea garantării punerii în valoare a principiilor morale sau deontologice în cadrul sistemului de sănătate.
- (9) . Comisie de Disciplină - colectiv care funcționează într-o instituție și care judecă abateri ale personalului instituției.

2.3 Misiune, viziune, scop, valori, obiective

Misiunea este de a excela în furnizarea de servicii de calitate pentru pacienți, de a implementa soluții concrete pentru asigurarea educației continue a personalului medical, de a se asigura ca serviciile medicale oferite să fie calitativ superioare, de a asigura condiții optime pentru desfășurarea unui act medical de calitate și de a se orienta către pacient, prin identificarea nevoilor și așteptărilor acestuia.

În parteneriat cu medicii noștri, angajații, voluntarii, pacienții și în colaborare cu alte instituții ce împărtășesc țelurile noastre ne vom concentra toate resursele pentru realizarea programelor de care suntem etic, social și financiar responsabili **pentru a preveni, diagnostica și trata bolile umane.**

Viziunea Spitalului Județean de Urgență "Dr Pompei Samarian" urmărește îmbunătățirea stării de sănătate a populației și realizarea unui sistem de sănătate modern și eficient, compatibil cu sistemele de sănătate din Uniunea Europeană și pus permanent în slujba cetățeanului.

Spitalul își gândește permanent viitorul nu doar la nivelul de supraviețuire, ci și ca ofertant de servicii de calitate pentru utilizatorii din ce în ce mai diverși și cu noi așteptări.

Principala preocupare a Spitalului Județean de Urgență "Dr Pompei Samarian" Călărași este de a atrage medici pentru toate structurile din unitatea medicală, care să contribuie la o ofertă de servicii medicale de calitate, efectuate în siguranță, și care să ducă la creșterea gradului de satisfacție al pacienților.

Obiectivele noastre, privind asigurarea și îmbunătățirea calității serviciilor și siguranței actului medical sunt:

- atenția centrată către pacient;
- dezvoltarea management ului spitalului;
- creșterea gradului de utilizare a resurselor printr-o mai bună planificare a activității;
- creșterea calității actului medical prin pregătire profesională continuă a personalului;
- identificarea măsurilor de diminuare a riscurilor clinice;
- îmbunătățirea comunicării între profesioniști și între personalul medical și pacient/apartinători;
- încheierea contractelor de colaborare cu alte unități sanitare pentru asigurarea unei asistențe medicale integrate, inter și multi disciplinare;
- asigurarea eficacității și eficienței actului medical, prin autoevaluarea și îmbunătățirea continuă a protocoalelor de diagnostic și tratament și a procedurilor privind organizarea acordării serviciilor de sănătate;
- creșterea gradului de satisfacție a pacienților, a angajaților și a tuturor colaboratorilor spitalului, prin asigurarea calității și siguranței;
- creșterea gradului de implicare a personalului din cadrul spitalului cu scopul aplicării politicii în domeniul calității.

Valori

-respectarea dreptului la ocrotirea sănătății și la egalitatea de șanse pentru toate categoriile de populație

- asigurarea accesibilității la servicii spitalicești
- aprecierea competențelor profesionale, asigurarea unor standarde ridicate ale acestora și încurajarea dezvoltării continue
- transparenta decizională
- garantarea calității și siguranței actului medical

2.4 Politica de calitate, principiile și valorile calității

DECLARAȚIA

**MANAGERULUI «Spitalului Județean de Urgență Călărași»
PRIVIND IMPLEMENTAREA SISTEMULUI DE MANAGEMENT AL CALITĂȚII**

«Spitalul Județean de Urgență Călărași este un spital SIGUR pentru pacienți»

Spital aflat în subordinea Consiliului Județean Călărași, acreditat de Autoritatea Națională de Management al Calității în Sănătate, Spitalul Județean de Urgență Călărași are un număr de 571 paturi spitalizare continuă și 12 paturi spitalizare de zi. Diversitatea cazurilor internate, capacitatea de diagnostic și tratament, nivelul crescut al adresabilității, atrag după sine o patologie complexă în toate specialitățile medicale ale celor 15 secții / compartimente.

Viziunea conducerii «SJU CL» în domeniul calității este de a garanta permanent un nivel maxim al siguranței pacienților, angajaților, terților, mediului și datelor.

Calitatea serviciilor noastre medicale vrem să constituie un exemplu pentru alte unități medicale și o recomandare pentru pacienți!

Pentru realizarea misiunii și viziunii noastre și satisfacerea într-o măsură cât mai mare a necesităților actuale și așteptărilor viitoare ale pacienților, ne conformăm principiilor care stau la baza standardelor privind Managementul Strategic și Organizațional, Managementul Clinic, Etică Medicală și Drepturile Pacientului, respectiv:

- dezvoltarea activității spitalului conform nevoilor de sănătate a populației;
- asigurarea nediscriminatorie a accesului pacientului la serviciile de sănătate, conform nevoilor acestuia, în limita resurselor și cu respectarea demnității umane, a principiilor eticii și deontologiei medicale;
- orientarea managementului organizațional, pe baze clinice, pentru susținerea asistenței medicale centrate pe pacient și reducerea riscurilor
- abordarea integrată, inter și multidisciplinară a pacientului în managementul de caz;
- promovarea eficacității și eficienței prin dezvoltarea conceptului de evaluare a practicii profesionale prin audit clinic și prin optimizarea procesului decizional;
- asigurarea continuității asistenței medicale în cadrul spitalului, prin asigurarea resurselor necesare, conform misiunii declarate și, după externare, prin colaborare cu alte unități sanitare (medici de familie, medici specialiști din ambulator, servicii de îngrijiri la domiciliu, recuperare medicală, etc)
- promovarea dezvoltării culturii organizaționale, protejarea mediului și a datelor;

Prin această declarație de politică mă angajez:

- să conduc analizele managementului, gestionarea proceselor clinice și managementul riscurilor clinice și neclinice;
- să stabilesc politica și să asigur realizarea obiectivelor calității;
- să comunic angajaților orientarea către pacienți și importanța respectării cerințelor legale și de reglementare;
- să satisfac cerințele tuturor părților interesate, începând cu pacientul și să îmbunătățesc continuu eficacitatea sistemului de management al calității;
- să asigur stabilirea planurilor de acțiune, disponibilitatea resurselor și tot sprijinul în

colaborarea cu autoritățile în vederea îmbunătățirii continue a sistemului de management al calității conform standardelor, procedurii și metodologiei de evaluare și acreditare în vigoare.

Obiectivele noastre, privind asigurarea și îmbunătățirea calității serviciilor și siguranței pacientului sunt:

- plasarea permanentă a pacientului în centrul atenției;
- creșterea gradului de utilizare a resurselor printr-o mai bună planificare a activității;
- instruirea permanentă a personalului pentru asigurarea flexibilității și mobilității acestuia;
- creșterea calității actului medical prin pregătire profesională continuă și învățare din erori;
- managementul riscurilor;
- organizarea și îmbunătățirea comunicării între profesioniști și între personalul medical și pacient/apartinători;
- colaborare profesională între persoane și echipe medicale din spital și din alte unități sanitare cu care vom încheia protocoale de colaborare pentru asigurarea unei asistente medicale integrate inter și mulți disciplinara;
- asigurarea eficacității și eficienței actului medical, prin autoevaluarea și îmbunătățirea continuă a protocoalelor de diagnostic și tratament și a procedurilor privind organizarea acordării serviciilor de sanătate;
- creșterea satisfacției pacienților, a angajaților și a tuturor părților interesate prin calitatea serviciilor oferite;
- conformarea cu cerințele legale în domeniul calității aplicabile activității desfășurate;
- implicarea fiecărui angajat în scopul aplicării politicii în domeniul calității prin inițiative, performante, responsabilitate și colaborare permanentă.

În sensul promovării prezentei politici, înțeleg necesitatea și mă angajez să susțin funcționarea la nivelul spitalului a Comisiei de Coordonare a Implementării Managementului Calității Serviciilor și Siguranței Pacienților (CCIMCSSP), structură funcțională, formată din reprezentanți ai tuturor structurilor organizatorice ale spitalului, a cărei activitate vizează planificarea, coordonarea și monitorizarea proceselor de asigurare și îmbunătățire a calității serviciilor și siguranței pacienților.

Această declarație comunicată tuturor angajaților spitalului, va fi analizată periodic pentru adecvarea ei continuă și disponibilă pentru pacienți, colaboratori și alte părți interesate prin publicare pe website-ul spitalului.

Prezenta declarație intră în vigoare la data înregistrării, iar prevederile sale sunt obligatorii pentru întregul personal al spitalului.

Capitolul 3. Prevederi generale

3.1 Domeniul de aplicare

- (1) . Codul de conduita etica a personalului din *Spitalul Județean de Urgență Călărași* Stabilește norme de conduita etica si formulează principiile care trebuie respectate în relația cu pacienții, apartinatorii, colegii, în vederea creșterii încrederii și prestigiului instituției.
- (2) . Normele de conduita etica prevăzute de prezentul Cod, sunt obligatorii pentru personalul contractual din cadrul spitalului încadrat în baza prevederilor Legii nr. 53/2003 - Codul Muncii,

cu modificările ulterioare, indiferent de durata raporturilor de munca sau de locul în care este prestată munca.

(3) . Prevederile prezentului Cod de conduita etica se aplica si persoanelor care lucrează în spital ca voluntari sau studenți (care fac practica în spital).

(4) . La elaborarea Codului de conduita etica a personalului din *Spitalul Județean de Urgență Călărași* , s-au avut în vedere prevederile Hotărârii nr. 2/2009 privind Codul de etica si deontologie al asistentului generalist, al moașei si al asistentului medical din Romania si Codul de Deontologie Medicala din 30.03.2012 al Colegiului Medicilor din Romania.

(5) . Prezentul Cod de conduita etica a personalului din *Spitalul Județean de Urgență Călărași*, este aprobat prin hotarare de către Comitetul Director al Spitalului Județean de Urgență Călărași.

(6) . Dispozițiile Codului de conduita etica produc efecte pentru toti angajații din unitate de la data comunicării, iar noii angajați vor lua cunoștința de conținutul Codului de conduita anterior semnării contractului individual de munca.

(7) . Codul de conduita etica va fi adus la cunoștința salariaților astfel:

- prin intermediul șefilor de secție, laboratoare, compartimente, pentru personalul existent;
- prin intermediul serviciului R.U.N.O.S. pentru personalul nou angajat;
- prin afișarea pe site-ul spitalului;
- la sediul unității, în cadrul Compartimentului Contencios Administrativ

Capitolul 4. Principii si reguli generale ale Codului de etica

Principiile care guvernează conduita profesională a personalului Spitalului Județean de Urgență Călărași sunt următoarele:

(1) . profesionalismul - principiu conform caruia personalul Spitalului Județean de Urgență Călărași are obligația de a îndeplini atribuțiile de serviciu cu responsabilitate, competența, eficiența, corectitudine si conștiinciozitate;

(2) . imparțialitatea si nediscriminarea -principiu conform caruia personalul Spitalului Județean de Urgență Călărași este obligat sa aiba o atitudine obiectivă, neutră fata de orice interes politic, economic, religios sau de alta natura, în exercitarea atribuțiilor funcției;

(3) . integritatea morală - principiu conform caruia personalului Spitalul Județean de Urgență Călărași ii este interzis sa solicite sau sa accepte, direct ori indirect, pentru el sau pentru altul, vreun avantaj ori beneficiu moral sau material;

(4) . libertatea gândirii si a exprimării - principiu conform caruia personalul Spitalului Județean de Urgență Călărași poate sa-si exprime si sa-si fundamenteze opiniile, cu respectarea ordinii de drept si a bunelor moravuri;

(2) . imparțialitatea si nediscriminarea -principiu conform caruia personalul Spitalului Județean de Urgență Călărași este obligat sa aiba o atitudine obiectivă, neutră fata de orice interes politic, economic, religios sau de alta natura, în exercitarea atribuțiilor funcției;

(3) . integritatea morală - principiu conform caruia personalului Spitalul Județean de Urgență Călărași ii este interzis sa solicite sau sa accepte, direct ori indirect, pentru el sau pentru altul, vreun avantaj ori beneficiu moral sau material;

(4) . libertatea gândirii si a exprimării - principiu conform caruia personalul Spitalului Județean de Urgență Călărași poate sa-si exprime si sa-si fundamenteze opiniile, cu respectarea ordinii de drept si a bunelor moravuri;

(5) . cinstea si corectitudinea - principiu conform caruia, în exercitarea funcției si în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, personalul Spitalului Județean de Urgență Călărași trebuie sa fie de buna credință si sa acționeze pentru îndeplinirea conforma a atribuțiilor de serviciu.

Capitolul 5. Norme generale de conduita profesionala a personalului contractual

5.1 Asigurarea unui serviciu public de calitate

- (1) . Personalul contractual are obligația de a asigura un serviciu public de calitate în beneficiul cetățenilor, prin participarea activă la luarea deciziilor și la transpunerea lor în practică, în scopul realizării competențelor instituției, în limitele atribuțiilor stabilite prin fișa postului.
- (2) . Personalul contractual trebuie să depună toate diligentele și să se asigure că orice intervenție cu caracter medical pe care o execută sau decizie profesională pe care o ia, respectă normele și obligațiile profesionale și regulile de conduită specifice cazului respectiv.
- (3) . În exercitarea funcției, personalul contractual are obligația de a avea un comportament profesionist, precum și de a asigura, în condițiile legii, transparența administrativă, pentru a câștiga și a menține încrederea publicului în integritatea, imparțialitatea și eficacitatea autorităților și instituțiilor publice.
- (4) . Activitatea medicală poate fi desfășurată doar dacă personalul încadrat în unitate are o pregătire și practică suficientă în domeniu.
- (5) . Dacă personalul medical consideră că nu are suficiente cunoștințe sau experiență pentru a asigura o asistență corespunzătoare, el va solicita un consult cu alți specialiști sau va îndrepta bolnavul la aceștia.
- (6) . Personalul medical poate folosi numai titlul la care are dreptul, conform pregătirii sale profesionale.
- (7) . Din momentul în care a răspuns unei solicitări, personalul medical este automat angajat moral să asigure bolnavului îngrijiri calificate, inclusiv prin îndreptarea pacientului la o unitate medicală sau la un specialist cu competențe superioare.
- (8) . Încrederea pacientului constituie reflectarea poziției morale privind relația sa cu medicul și este susținută de calitățile morale înalte, de abilitățile profesionale ale personalului medical, manifestându-se prin convingerea personală de a respecta recomandările și prescripțiile medicale. Încrederea pacientului reprezintă un indiciu al calității serviciului medical și este influențat direct de autoritatea profesională.
- (9) . Fiecare membru al comunității medicale are obligația morală de a susține autoritatea profesională prin respectarea unor categorii etice comune generale, precum cinstea, demnitatea, disciplina, bunăvoința, politețea, respectul dezinteresat față de oameni.

Capitolul 6. Loialitatea față de instituția sanitară

- (1) . Personalul contractual are obligația de a apăra loialitatea prestigiului instituției sanitare în care își desfășoară activitatea, precum și de a se abține de la orice act ori fapt care poate produce prejudicii imaginii sau intereselor legale ale acesteia.

Angajaților contractuali le este interzis:

- a). Să exprime în public aprecieri neconforme cu realitatea în legătură cu activitatea unității, cu politicile și strategiile acesteia ori cu proiectele de acte cu caracter normativ sau individual;
- (2) . Să facă aprecieri în legătură cu litigiile aflate în curs de soluționare și în care unitatea are calitatea de parte, dacă nu sunt abilitați în acest sens;
- (3) . Să dezvăluie informații care nu au caracter public, în alte condiții decât cele prevăzute de lege;
- (4) . Să dezvăluie informațiile la care au acces în exercitarea funcției, dacă aceasta dezvăluire este de natură să atragă avantaje necuvenite ori să prejudicieze imaginea sau drepturile unității ori ale unor angajați contractuali;

- (5) . Sa acorde asistenta si consultanta persoanelor fizice sau juridice , in vederea promovării de acțiuni juridice ori de alta natura impotriva statului ori unitatii in care isi desfasoara activitatea;
- (6) . Prevederile prezentului Cod de conduita etica, nu pot fi interpretate ca o derogare de la obligația legala a personalului contractual de a furniza informații de interes public celor interesați, in condițiile legii.

Capitolul 7. Libertatea opiniilor

- (1) . In îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, angajații contractuali au obligația de a respecta demnitatea funcției deținute, corelând libertatea dialogului cu promovarea intereselor unitatii in care isi desfasoara activitatea.
- (2) . In activitatea lor, angajații contractuali au obligația de a respecta libertatea opiniilor si de a nu se lăsa influențați de considerente personale.
- (3) . In exprimarea opiniilor, personalul contractual trebuie sa aiba o atitudine concilianta și sa evite generarea conflictelor datorate schimbului de păreri.

Capitolul 8. Activitatea publica

- (1) . Relațiile cu mijloacele de informare in masa, se asigura de către persoanele desemnate de managerul unitatii, in condițiile legii.
- (2) . Angajații contractuali desemnați sa participe la activitati sau dezbateri publice, in calitate oficiala, trebuie sa respecte limitele mandatului de reprezentare încredințat de managerul unitatii.
- (3) . In cazul in care nu sunt desemnați in acest sens, angajații contractuali pot participa la activitati sau dezbateri publice, avand obligația de a face cunoscut faptul ca, opinia exprimata, nu reprezintă punctul de vedere oficial al instituției.

Capitolul 9. Activitatea politica

In exercitarea funcției deținute, personalului contractual ii este interzis:

- (1) . Sa participe la colectarea de fonduri pentru activitatea partidelor politice;
- (2) . Sa furnizeze sprijin logistic candidaților la funcții de demnitate publica;
- (3) . Sa colaboreze, atat in cadrul relațiilor de serviciu, cat si in afara acestora, cu persoane fizice sau juridice care fac donații ori sponsorizări partidelor politice;
- (4) . Sa afișeze in cadrul unitatii insemne sau obiecte inscripționate cu sigla sau denumirea partidelor politice ori a candidaților acestora.
- (5) . Personalul contractual poate fi membru al partidelor politice legal constituite, cu respectarea interdicțiilor și limitărilor prevăzute la art. 242 alin. (4) și art. 420. OUG 57/2019;
- (6) . Personalul contractual are obligația ca, în exercitarea atribuțiilor ce ii revine, să se abțină de la exprimarea sau manifestarea publică a convingerilor și preferințelor lor politice, să nu favorizeze vreun partid politic sau vreo organizație căreia îi este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice.

Capitolul 10. Folosirea imaginii proprii

- (7) . In considerarea funcției pe care o deține, personalul contractual are obligația de a nu permite utilizarea numelui sau a imaginii proprii in acțiuni publicitare pentru promovarea unei activitati comerciale, precum si in scopuri electorale.

Capitolul 11. Cadrul relațiilor in exercitarea atribuțiilor funcției

In relațiile cu personalul contractual din cadrul unitatii precum si cu persoanele fizice sau juridice, angajații contractuali sunt obligați sa aiba un comportament bazat pe respect, buna-

credința, corectitudine și amabilitate;

Personalul contractual are obligația de a nu aduce atingere onoarei, reputației și demnității persoanelor din cadrul unității, precum și ale persoanelor cu care intră în legătură în exercitarea funcției, prin:

- (1) . Întrebuințarea unor expresii jignitoare;
- (2) . Dezvăluirea aspectelor vieții private;
- (3) . Formularea unor sesizări sau plângeri calomnioase.

Personalul contractual trebuie să adopte o atitudine imparțială și justificată pentru rezolvarea clară și eficientă a problemelor cetățenilor.

Personalul contractual are obligația să respecte principiul egalității cetățenilor în fața legii prin:

- (1) . Promovarea unor soluții coerente, conform principiului tratamentului nediferențiat, raportate la aceeași categorie de situații de fapt;
- (2) . Eliminarea oricărei forme de discriminare bazate pe aspecte privind naționalitatea, convingerile religioase și politice, starea materială, sănătatea, vârsta, sexul sau alte aspecte;
- (3) . Personalul medical își va trata colegii cu respect. Blamarea, defăimarea colegilor în prezența bolnavilor, a personalului sanitar, precum și orice expresie sau act capabil să compromită încrederea în medicul curant și autoritatea acestuia constituie o încălcare a regulilor etice;
- (4) . Personalul medical va cere părerea unui coleg sau va recomanda pacientului consultarea altor colegi în cazul când considera că propriile abilități și cunoștințe sunt insuficiente.
- (5) . În cazul în care pacientul este consultat de un grup de specialiști, aceștia se vor retrage pentru a discuta cazul. După ce specialiștii vor ajunge la un consens, medicul curant va comunica bolnavului rezultatul consultului.
- (6) . În cadrul consultului medical comun, se va păstra o atmosferă de stimă și respect reciproc și se va exclude orice manifestare de superioritate față de medicul curant. Cazul respectiv și observațiile critice, nu se vor discuta în prezența bolnavului sau a altor persoane străine, chiar dacă este vorba de personal medical ce se află în subordine.
- (7) . Medicul care a fost invitat pentru consult nu va examina ulterior pacientul din proprie inițiativă, fără aprobarea medicului curant, cu excepția cazurilor de urgență.
- (8) . Dacă în urma consultului de către un grup de specialiști, avizul acestora diferă fundamental de cel al medicului curant, pacientul trebuie informat despre acest fapt. Medicul curant este liber să se retragă în cazul când părerea medicilor care au participat la consult prevalează în opinia pacientului sau a rudelor acestuia.
- (9) . Dacă propunerea pentru consult medical vine din partea pacientului sau a rudelor acestuia, medicul curant este obligat să organizeze consultul.

Capitolul 12. Conduita în cadrul relațiilor internaționale

(1) . Personalul contractual care reprezintă instituția în cadrul unor organizații internaționale, instituții de învățământ, conferințe, seminarii și alte activități cu caracter internațional, are obligația să promoveze o imagine favorabilă țării și instituției publice pe care o reprezintă.

. În relațiile cu reprezentanții altor state, angajații contractuali au obligația de a nu exprima opinii privind aspecte naționale sau dispute internaționale

Capitolul 13. Informarea pacientului

- (1) . Personalul medical, trebuie sa ofere pacientului, la cererea acestuia, informații depline si inteligibile despre starea sanatatii sale, etapele tratamentului, riscurile si rezultatele scontate.
- (2) . In cazul in care sunt întocmite documente medicale, persoana la care se refera documentul emis, trebuie informata cu privire la conținutul acestuia.
- (3) . Maniera de prezentare a informației, necesita o doza de optimism, trebuie sa inspire speranța si încredere, fara a omite importanta factorului risc.
- (4) . Personalul medical trebuie sa respecte dreptul de decizie al pacientului, fara a-i impune convingerile personale si fara a exercita presiuni psihice asupra acestuia.
- (5) . Cu cat actul medical preconizat este mai complex si mai riscant, cu atat informarea pacientului cu privire la riscurile si alternativele posibile trebuie sa fie mai amplu.
- (6) . Diagnosticul grav, trebuie adus la cunoștința pacientului cu prudenta si tact, tinandu-se cont de starea psihica a acestuia.
- (7) . Diagnosticul va fi comunicat familiei doar cu consimțământul pacientului. In cazul in care medicul, după o consultare comuna cu colegii sai sau cu alți specialiști (la necesitate) considera ca dezvăluirea diagnosticului nefavorabil va afecta starea psiho-afectiva a pacientului, cu inducerea unor pericole pentru starea sanatatii lui, se va omite comunicarea deplina a acestuia. Diagnosticul real nu se va divulga nici in cazul când pacientul declara din start ca nu dorește sa afle adevărul. In asemenea caz, pot fi informați unii membri ai familiei pacientului, conform indicațiilor acestuia.

Capitolul 14. Confidențialitatea si secretul profesional

- (1) . Confidențialitatea este dreptul pacientului de a nu divulga informația referitoare la starea sanatatii sale fizice si psihice, la aspectele intime ale vieții personale.
- (2) . Secretul profesional este obligația personalului medical de a nu divulga unor terte persoane informația cunoscuta in cadrul activitatii sale profesionale fara acordul pacientului, cu excepția situațiilor când aceasta este solicitata de către organele judiciare sau prezintă pericol pentru societate, pentru persoane aparte sau pentru insusi pacientul.
- (3) Confidențialitatea este dreptul pacientului de a nu divulga informația referitoare la starea sanatatii sale fizice si psihice, la aspectele intime ale vieții personale.
- (4) . Secretul profesional este obligația personalului medical de a nu divulga unor terte persoane informația cunoscuta in cadrul activitatii sale profesionale fara acordul pacientului, cu excepția situațiilor când aceasta este solicitata de către organele judiciare sau prezintă pericol pentru societate, pentru persoane aparte sau pentru insusi pacientul.
- (5) . Divulgarea informației private, in cazurile de excepție menționate, trebuie sa se faca cu precautie, fara a aduce prejudicii morale pacientului, cu maxim respect pentru demnitatea acestuia.

Capitolul 15. Acordul pacientului informat si Consimțământul pacientului

Obținerea acordului pacientului informat este obligatorie pentru orice fel de act medical.

Acordul Pacientului Informat trebuie sa conțină informații legate de diagnosticul, natura si scopul tratamentului, riscurile si consecințele tratamentului propus, alternativele viabile de tratament, riscurile si consecințele lor, prognosticul bolii cu si fara aplicarea tratamentului.

Pentru o mai buna înțelegere a tuturor implicațiilor desfășurării actului medical, cu efecte directe asupra sa, pacientul beneficiază si de dreptul de a fi informat cu privire la serviciile medicale disponibile, precum si la modul de a le utiliza.

Consimțământul pacientului este condiție obligatorie în cazul:

- recoltării, păstrării și/sau folosirii tuturor produselor biologice din corpul acestuia;
- fotografierii sau filmării sale, cu excepția cazurilor în care imaginile sunt necesare diagnosticului sau tratamentului și evitării suspectării unei culpe medicale;
- furnizării către terți a informațiilor cu caracter confidențial (rezultatele investigațiilor, diagnosticul, prognosticul, tratamentul, datele personale) chiar și după decesul acestuia.
- amestecului în viața privată, familială a acestuia în cazul în care aceasta imixtiune influențează pozitiv diagnosticul, tratamentul ori îngrijirile acordate.

Capitolul 16. Interdicția privind acceptarea darurilor sau a altor avantaje

- Angajaților contractuali, le este interzis să solicite ori să accepte cadouri, servicii, favoruri, invitații sau orice avantaj, care le sunt destinate personal, familiei, părinților, prietenilor ori persoanelor cu care au avut relații de afaceri sau de natură politică, care le pot influența imparțialitatea în exercitarea funcțiilor deținute ori pot constitui o recompensă în raport cu aceste funcții.

Capitolul 17. Obiectivitate și responsabilitate în luarea deciziilor

- (1) . În procesul de luare a deciziilor, angajații spitalului au obligația să acționeze conform prevederilor legale și să își exercite capacitatea de apreciere în mod fundamental și imparțial.
- (2) . Angajații spitalului au obligația de a nu promite luarea unor decizii de către instituția publică, de către alți angajați, precum și îndeplinirea atribuțiilor în mod privilegiat.

Capitolul 18. Obiective în evaluare

- 1) . În exercitarea atribuțiilor specifice funcțiilor de conducere, angajații contractuali au obligația să asigure egalitatea de șanse și tratament cu privire la dezvoltarea carierei pentru personalul contractual din subordine.
- 2) . Personalul contractual de conducere, are obligația să examineze și să aplice cu obiectivitate criteriile de evaluare a competenței profesionale pentru personalul din subordine, atunci când propune ori aprobă avansări, promovări, transferuri, numiri sau eliberări din funcții ori acordarea de stimulente materiale sau morale, excluzând orice formă de favoritism sau discriminare.
- 3) . Personalul contractual de conducere, are obligația de a nu favoriza sau defavoriza accesul ori promovarea în funcțiile contractuale pe criterii discriminatorii, de rudenie sau alte criterii neconforme cu principiile stipulate în acest cod.

Capitolul 19. Folosirea abuzivă a atribuțiilor funcției deținute

- (1) . Personalul spitalului are obligația de a nu folosi atribuțiile funcției deținute în alte scopuri decât cele prevăzute de lege.
- (2) . Prin activitatea de luare a deciziilor, de consiliere, de evaluare sau de participare la anchete ori acțiuni de control, personalul contractual nu poate urmări obținerea de foloase sau avantaje în interes personal ori producerea de prejudicii materiale sau morale altor persoane.
- (3) . Angajații spitalului au obligația de a nu interveni sau influența vreo anchetă de orice natură, din cadrul instituției sau din afara acesteia, în considerarea funcției pe care o dețin.
- (4) . Angajații spitalului au obligația de a nu impune altor angajați contractuali să se înscrie în organizații sau asociații, indiferent de natura acestora, ori de a nu le sugera acest lucru,

promitându-le acordarea unor avantaje materiale sau profesionale.

Capitolul 20. - Îndeplinirea atribuțiilor

(1) Personalul contractual răspunde, potrivit legii, de îndeplinirea atribuțiilor ce îi revine, precum și a atribuțiilor ce îi sunt delegate,

(2) Personalul contractual are îndatorirea să îndeplinească dispozițiile primite de la superiorii ierarhici.

(3) Personalul contractual are dreptul să refuze, în scris și motivat, îndeplinirea dispozițiilor primite de la superiorul ierarhic, dacă le consideră ilegale. Personalul contractual are îndatorirea să aducă la cunoștință superiorului ierarhic al persoanei care a emis dispoziția astfel de situații.

(4) În cazul în care se constată, în condițiile legii, legalitatea dispoziției prevăzute la alin. (3), Personalul contractual răspunde în condițiile legii.

Capitolul 22. Discriminare si Hărțuire

Spitalul Județean de Urgență Călărași oferă angajaților oportunități egale de angajare și un mediu de lucru fara nicio hărțuire sau discriminare bazata pe rasa, culoare, sex, naționalitate sau etnie, religie, stare civila sau sociala, situație familiala, dizabilitate mentala sau fizica sau orice alt statut protejat prin lege.

Spitalul Județean de Urgență Călărași interzice hărțuirea la locul de munca si orice tip de discriminare ilegala, inclusiv hărțuirea sexuala, indreptata împotriva unei persoane sau a unui grup, inclusiv angajați sau pacienți.

Hărțuirea la locul de munca poate avea forme diferite, cum ar fi:

- Observații neplăcute sau glume despre rasa, culoare, naționalitate sau etnie, religie, sex, orientare sexuala, stare civila, statut familial, varsta, dizabilitate mentala sau fizica;
- Afișarea de imagini discriminatorii sau offensive, postere, e-mailuri sau screensavere;
- Transmiterea sau primirea de mesaje sau fișiere, prin e-mail sau prin orice alta forma de expediere, ilegale, explicite sexual, abusive, ofensatoare, profane, nedorite sau care pot afecta reputația spitalului;
- Hărțuire sexuala;
- Contact fizic necorespunzator;
- Amenințări, intimidări sau abuz verbal;
- Hărțuire psihologica sau orice alta acțiune care poate fi perceputa în mod rezonabil ca ofensatoare sau lipsita de respect.

Capitolul 22. Utilizarea resurselor publice

(1) . Personalul contractual este obligat sa asigure ocrotirea proprietății publice si private a statului si a instituției publice, sa evite producerea oricărui prejudiciu, acționând în orice situație ca un bun proprietar.

(2) . Personalul contractual are obligația sa folosească timpul de lucru, precum si bunurile aparinand instituției numai pentru desfasurarea activitatilor aferente funcției deținute.

(3) . Personalul contractual trebuie sa propună si sa asigure, potrivit atribuțiilor care îi revin, folosirea eficienta si utila a banilor publici, în conformitate cu prevederile legale.

(4) . Personalul contractual care desfasoara activitati publicistice în interes personal sau activitati didactice, îi este interzis sa folosească timpul de lucru ori logistica instituției publice pentru realizarea acestora.

Capitolul 23. Limitarea participării la achiziții, concesiuni sau închirieri

Orice angajat al spitalului poate achiziționa un bun aflat în proprietatea privată a statului, supus vânzării în condițiile legii, cu excepția următoarelor cazuri:

- (1) . Când a luat cunoștința, în cursul sau ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, despre valoarea ori calitatea bunurilor care urmează să fie vândute;
- (2) . Când a participat, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, la organizarea vânzării bunului respectiv;
- (3) . Când poate influența operațiunile de vânzare sau când a obținut informații la care persoanele interesate de cumpărarea bunului nu au avut acces;
- (4) . Dispozițiile alin. 1, se pot aplica corespunzător și în cazul concesiunii sau închirierii unui bun aflat în proprietatea publică ori privată a statului.
- (5) . Angajaților contractuali le este interzis furnizarea informațiilor referitoare la bunurile proprietate publică sau privată a statului, supuse operațiunilor de vânzare, concesiune sau închiriere, în alte condiții decât cele prevăzute de lege.
- (6) . Prevederile alin. 1-3, se aplică în mod corespunzător și în cazul realizării tranzacțiilor prin interpus sau în situația conflictului de interese.

Capitolul 24. Coordonarea, monitorizarea și controlul aplicării normelor de conduită profesională pentru personalul contractual

24.1 Sesizarea

- (1) Sesizarea unui incident de etică sau a unei vulnerabilități etice poate fi făcută de către pacient, aparținător sau reprezentant legal al acestuia, personalul angajat al spitalului și orice altă persoană interesată.
- (2) Sesizările sunt adresate managerului spitalului, Comisiei de Disciplina sau Consiliului Etic, se depun la registratură sau se transmit prin poștă electronică.
- (3) Fiecare sesizare (depusă la registratură, prin poștă electronică sau formular online) primește un număr de înregistrare comunicat persoanei care o înaintează.
- (4) Sesizările anonime sau cele în care nu sunt trecute datele de identificare ale petiționarului nu se iau în considerare și vor fi clasate. Ca excepție, în situația în care există mai mult de 3 sesizări anonime în interval de un an calendaristic care se referă la spețe diferite din cadrul aceleiași secții a unității sanitare sau la același angajat al spitalului, sesizările vor fi analizate în Consiliul Etic în vederea emiterii unei hotărâri de etică sau a unui aviz de etică.

Conducerea *Spitalului Județean de Urgență Călărași*, poate fi sesizată de orice persoană cu privire la:

- (1) . Încălcarea prevederilor prezentului cod de conduită de către angajații contractuali;
- (2) . Constrângerea sau amenințarea exercitată asupra angajatului contractual pentru a-l determina să încalce dispozițiile legale în vigoare ori să le aplice necorespunzător;
- (3) . Sesizarea prevăzută la alin. (1), nu exclude sesizarea organului disciplinar competent, potrivit legii.
- (4) . Angajații contractuali nu pot fi sancționați sau prejudiciați în nici un fel pentru sesizarea cu bună-credință a organelor disciplinare competente, în condițiile legii.
- (5) . Conducerea *Spitalului Județean de Urgență Călărași* va analiza actele și faptele sesizate în funcție de situație cu respectarea confidențialității privind identitatea persoanei care a făcut sesizarea.

24.2 Soluționarea sesizării

Rezultatele activității de centralizare a sesizărilor sau petițiilor, se consemnează într-un raport/proces-verbal, în baza caruia conducerea *Spitalului Județean de Urgență Călărași* în funcție de situație, va formula recomandări cu privire la modul de corectare a deficiențelor constatate.

Recomandările conducerii *Spitalului Județean de Urgență Călărași* se înaintează:

- (1) . Angajatului contractual sau persoanei care a formulat sesizarea;
- (2) . Angajatului contractual care face obiectul sesizării.

Formularele de Sesizare pe format hârtie, completate de pacienți/apartinatori/reprezentanți legali/salariați sunt înregistrate la registratura spitalului, iar de aici, cu rezoluția managerului, trimise președintelui Consiliului Etic spre analiză și soluționare, funcție de obiectul Sesizării.

Formularele de sesizare anonime sau cele în care nu sunt trecute datele de identificare ale petiționarului nu se iau în considerare și vor fi clasate. Ca excepție, în situația în care există mai mult de 3 sesizări anonime într-un an calendaristic care se referă la spete diferite din cadrul aceleiași secții sau la același angajat al spitalului, sesizările vor fi analizate de Consiliul Etic.

Capitolul 25. Dispoziții finale

25.1 Răspunderea

- (1) Încalcarea dispozițiilor prezentului cod de conduită etică, atrage răspunderea disciplinară a personalului contractual, în condițiile legii;
- (2) Organele cu atribuții disciplinare au competența de a cerceta încălcarea prevederilor prezentului cod de conduită și de a propune aplicarea sancțiunilor disciplinare în condițiile Legii nr. 53/2003 republicată.
- (3) În cazul în care faptele savarsite întrunesc elementele constitutive ale unor infracțiuni, vor fi sesizate organelor de urmărire penală competente, în condițiile legii.
- (4) Personalul contractual răspunde patrimonial, potrivit legii, în cazurile în care, prin faptele savarsite cu încălcarea normelor conduită profesională, aduce prejudicii persoanelor fizice și juridice.
- (5) Personalul contractual răspunde patrimonial, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, pentru pagubele materiale produse angajatorului din vina și în legătură cu munca lor.

Capitolul 26. Asigurarea publicității

Codul de conduită etică al *Spitalului Județean de Urgență Călărași*, este disponibil pe site-ul spitalului precum și în Compartimentul Contencios Administrativ

Enumerarea normelor de conduită și de integritate a personalului contractual nu este limitativă ci se completează de drept cu cele cuprinse în prevederile legale în vigoare.

Acest Cod de etică are ca suport prevederile legislative specifice și ține cont de noile reglementări ale:

- Ordonanța de Urgență nr. 57/2019 privind Codul Administrativ;
- Ordinul nr. 1502/2016 privind aprobarea componentei și atribuțiilor Consiliului Etic care funcționează în cadrul spitalelor publice;
- Legii nr. 185/2017 privind asigurarea calității în sistemul de sănătate;
- Legii nr. 95/2006 (republicată și actualizată) privind reforma în domeniul sănătății;
- Legii nr. 53/2003 (republicată și actualizată) privind Codul Muncii;

- Ordonanței Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern/managerial și controlul financiar preventiv;
- Legea nr 307/2004 privind exercitarea profesiei de asistent medical și a profesiei de moașă;
- Ordinul Secretarului General al Guvernului nr. 600/2018 pentru aprobarea Codului controlului intern/managerial al entităților publice;
- Ordinul M.S. Nr. 1501/2016, privind aprobarea implementării mecanismului de feedback al pacientului în spitalele publice;
- Ordinul M S Nr. 1502/2016, pentru aprobarea componentei și a atribuțiilor consiliului etic ce funcționează în cadrul spitalelor;
- Legea 46/2003 privind drepturile pacientului;
- Regulament de Organizare și funcționare Spitalul Clinic CF Nr.2 București;
- Organigrama Spitalul Clinic CF Nr.2 București;
- Regulament Intern Spitalul Clinic CF Nr.2 București;
- Codul de etică și deontologie al asistentului generalist, al moașei și al asistentului medical din România;
- Codul de Deontologie Medicală din 30.03.2012 al Colegiului Medicilor din România.

Capitolul 27. Intrarea în vigoare

Prezentul cod intră în vigoare de la data aprobării lui de către Comitetul Director

MANAGER INTERIMAR,
STAMATE FLORENTINA

DIRECTOR MEDICAL,
DR.SIMION ADRIAN CATALIN

DIRECTOR FINANCIAR CONTABIL,
EC. PÎRLEA ELISA

DIRECTOR ÎNGRIJIRI
PLESEA MARIANA

SINDICAT SANITAS
OSMAN MIHAELA

Anexa 1
La codul de conduit etică al salariaților din cadrul Spitalului Județean de Urgență
Călărași

Codul deontologic medical al Colegiului Medicilor din Romania

Codul deontologic medical al Colegiului Medicilor din Romania, din 30 martie 2012, publicat in Monitorul Oficial, Partea I nr. 298 din 07/05/2012

CAPITOLUL I

Principiile fundamentale ale exercitării profesiei de medic.

ARTICOLUL 1

Scopul si rolul profesiei medicale

Întreaga activitate profesională a medicului este dedicată exclusiv apărării vieții, sănătății și integrității fizice și psihice a ființei umane.

ARTICOLUL 2

Nediscriminarea

Actul profesional și întreaga activitate a medicului se va exercita, respectiv desfășura, fără niciun fel de discriminare inclusiv în ceea ce privește starea de sănătate sau șansele de vindecare ale pacientului.

ARTICOLUL 3

Respectul demnității ființei umane

În toate situațiile actul profesional, în oricare formă sau modalitate s-ar desfășura, se va face cu respectarea strictă a demnității umane ca valoare fundamentală a corpului profesional.

ARTICOLUL 4

Primordialitatea interesului și a binelui ființei umane

În toate deciziile cu caracter medical, medicul va trebui să se asigure că interesul și binele ființei umane prevalează interesului societății ori al științei.

profesionale si regulile de conduita specifice cazului respectiv.

ARTICOLUL 6

Independenta profesionala

Medicul este dator sa stăruie si sa isi apere independenta profesionala, fiind interzisa orice determinare a actului medical ori a deciziei profesionale de rațiuni de rentabilitate economica sau de ordin administrativ.

ARTICOLUL 7

Caracterul relației medic-pacient

Relația medicului cu pacientul va fi una exclusiv profesionala si se va clădi pe respectul acestuia fata de demnitatea umana, pe înțelegere si compasiune fata de suferința.

ARTICOLUL 8

Obligația diligentei de mijloace

Medicul isi va dedica întreaga stiinta si pricepere interesului pacientului sau si va depune toata diligenta pentru a se asigura ca decizia luata este corecta, iar pacientul beneficiază de maximum de garanții in raport de condițiile concrete, astfel incat starea sa de sanatate sa nu aiba de suferit.

ARTICOLUL 9

Principiul specializării profesionale

Cu excepția unor cazuri de urgenta vitala, medicul actioneaza potrivit specialității, competentelor si practicii pe care le are.

ARTICOLUL 10

Respectul fata de confrăți

De-a lungul întregii sale activitati, medicul isi va respecta confrății, ferindu-se si abtinandu-se sa-i denigreze ori sa aduca critici cu privire la activitatea profesionala a acestora.

CAPITOLUL II

Consimțământul

ARTICOLUL 11

Acordarea si retragerea consimțământului

- (1) Nicio intervenție in domeniul sanatații nu se poate efectua decât după ce persoana vizata si-a dat consimțământul liber si in cunoștința de cauza.
- (2) In aceleași condiții, consimțământul se poate retrage in orice moment de persoana vizata.
- (3) Dispozițiile privind retragerea consimțământului sunt valabile si in ceea ce privește consimțământul exprimat, in condițiile legii, de alta persoana sau instituție decât persoana respectiva.

ARTICOLUL 12

Consimțământul in cazul minorilor

- (1) Atunci când, conform legii, un minor nu are capacitatea de a consimți la o intervenție, aceasta nu se poate efectua fara acordul reprezentantului sau, autorizarea unei autoritati sau a unei alte persoane ori instanțe desemnate prin lege.
- (2) Medicul, in funcție de varsta si gradul de maturitate a minorului si numai strict in interesul acestuia, poate lua in considerare si parerea minorului.

ARTICOLUL 13

Consimțământul persoanelor fara capacitatea de a consimți

Atunci când, conform legii, un major nu are, din cauza unui handicap mintal, a unei boli sau dintr-un motiv similar, capacitatea de a consimți la o intervenție, aceasta nu se poate efectua fara

acordul reprezentantului sau ori fara autorizarea unei autoritati sau a unei persoane ori instanțe desemnate prin lege.

ARTICOLUL 14

Informarea prealabila si adecvata a persoanei

(1) Medicul va solicita si va primi consimțământul numai dupa ce, in prealabil, persoana respectiva sau cea indreptatita sa isi dea acordul cu privire la intervenția medicala a primit informații adecvate in privința scopului si naturii intervenției, precum si in privința consecințelor si a riscurilor previzibile si in general acceptate de societatea medicala.

(2) Pe cat posibil, medicul va urmări ca informarea sa fie adecvata si raportata persoana care urmeaza sa isi manifeste consimțământul.

ARTICOLUL 15

Lipsa consimțământului in situații de urgenta

Atunci când, din cauza unei situații de urgenta, nu se poate obține consimțământul adecvat, se va putea proceda imediat la orice intervenție indispensabila din punct de vedere medical in folosul sanatatii persoanei vizate.

ARTICOLUL 16

Consimțământul implicit

In interesul pacientului sunt valabile si vor fi luate in considerare autorizările si dorințele exprimate anterior cu privire la o intervenție medicala de către un pacient care, in momentul noii intervenții, nu este intr-o stare care sa ii permită sa isi exprime voința sau daca prin natura sa actul medical are o succesiune si o repetabilitate specifica.

CAPITOLUL III

Secretul profesional si accesul la datele referitoare la starea de sanatate

ARTICOLUL 17

Secretul profesional

Medicul va păstră secretul profesional si va acționa in acord cu dreptul legal al fiecărei persoane la respectul vieții sale private din punctul de vedere al informațiilor referitoare la sanatatea sa.

ARTICOLUL 18

Întinderea obligației de păstrare a secretului profesional

(1) Obligația medicului de a păstră secretul profesional este opozabila inclusiv fata de membrii familiei persoanei respective.

(2) Obligația medicului sa păstreze secretul profesional persista si după ce persoana respectiva a încetat sa ii fie pacient sau a decedat.

ARTICOLUL 19

Transmiterea datelor referitoare la sanatatea persoanei

Medicul, la solicitarea persoanei in cauza, o va informa pe aceasta sau pe persoana desemnata de aceasta cu privire la orice informație pe care o deține referitoare la starea de sanatate a persoanei in cauza.

ARTICOLUL 20

Derogări de la regula păstrării secretului profesional

Derogările de la dreptul fiecărei persoane la respectul vieții sale private din punctul de vedere al

informațiilor referitoare la sanatate sunt numai cele prevăzute în mod expres de lege.

CAPITOLUL IV

Reguli generale de comportament în activitatea medicală

ARTICOLUL 21

Comportamentul profesional și etic

(1) Medicul trebuie să fie un model de comportament profesional și etic, fiind în permanență preocupat de creșterea nivelului său profesional și moral, a autorității și prestigiului profesiei medicale.

(2) Comportamentul profesional implică, fără a se limita la, preocuparea constantă și permanentă a medicului pentru aflarea, pe orice cale, inclusiv prin intermediul formelor de educație medicală continuă, a celor mai noi descoperiri, procedee și tehnici medicale asimilate și agreate de comunitatea medicală.

ARTICOLUL 22

Fapte și acte nedeontologice

Sunt contrare principiilor fundamentale ale exercitării profesiei de medic, în special, următoarele acte:

- a) practicarea eutanasiei și eugeniei;
- b) cu excepția situațiilor prevăzute de lege sau de normele profesiei, refuzul acordării serviciilor medicale;
- c) abandonarea unui pacient fără asigurarea ca acesta a fost preluat de o altă unitate medicală sau de un alt medic ori ca beneficiază de condiții adecvate situației în care se afla și stării sale de sănătate;
- d) folosirea unor metode de diagnostic sau tratament nefundamentate științific sau neacceptate de comunitatea medicală, cu risc pentru pacient;
- e) cu excepția urgențelor vitale, exercitarea profesiei medicale în condiții care ar putea compromite actul profesional sau ar putea afecta calitatea actului medical;
- f) emiterea unui document medical de complezență sau pentru obținerea unui folos nelegal sau imoral;
- g) emiterea unui document medical pentru care nu există competența profesională;
- h) atragerea clientelei profitând de funcția ocupată sau prin intermediul unor promisiuni oneroase și neconforme cu normele publicității activităților medicale;
- i) folosirea, invocarea sau lasarea impresiei deținerii unor titluri profesionale, specialități ori competente profesionale neconforme cu realitatea;
- j) încălcarea principiilor fundamentale ale exercitării profesiei de medic.

ARTICOLUL 23

Atingeri ale independenței profesionale

Constituie o atingere gravă adusă caracterului independent al profesiei medicale următoarele acte:

- a) cu excepția situațiilor prevăzute de lege și cu anunțarea prealabilă a organelor profesiei, asocierea sau colaborarea, sub orice formă și orice modalitate, directă ori indirectă, dintre un medic și o persoană care produce sau distribuie medicamente;
- b) reclama, în orice mod, la medicamente, aparatură medicală sau alte produse de uz medical;
- c) implicarea, direct sau indirect, în distribuția de medicamente, dispozitive medicale, aparatură

medicală sau de alte produse de uz medical;

d) încălcarea principiului transparenței în relația cu producătorii și distribuitorii de medicamente și produse medicale;

e) primirea unor donații sub formă de cadouri în bani sau în natură ori alte avantaje, a căror valoare le face să își piardă caracterul simbolic și care influențează actul medical, de la una dintre entitățile prevăzute la lit. a)-c).

ARTICOLUL 24

Caracterul nemediat al relației medic-pacient

Cu excepția unor situații obiectiv excepționale și imposibil de înlăturat, orice decizie medicală se va baza în primul rând pe examinarea personală și nemediată a pacientului de către medicul respectiv.

ARTICOLUL 25

Limitele angajamentului profesional

(1) În orice situație, angajamentul profesional al medicului nu poate depăși competența profesională, capacitatea tehnică și de dotare a cabinetului sau a unității sanitare ori baza materială afectată, inclusiv prin convenții sau colaborări ferme cu alte unități sanitare.

(2) Dacă medicul nu are suficiente cunoștințe ori experiența necesară pentru a asigura o asistență medicală corespunzătoare, acesta va solicita un consult adecvat situației sau va îndruma bolnavul către un astfel de consult la o altă unitate medicală. Aceleași dispoziții se vor aplica și în cazul în care dotarea tehnică și materială a unității în care are loc consultul sau intervenția medicală nu este adecvată consultului, stabilirii diagnosticului sau intervenției medicale.

ARTICOLUL 26

Diligenta de claritate

Medicul care a răspuns unei solicitări cu caracter medical se va asigura că persoana respectivă a înțeles pe deplin prescripția, recomandarea sau orice altă cerință a medicului, precum și cu privire la faptul că pacientul este, după caz, preluat de o altă unitate medicală ori în supravegherea altui specialist în domeniu.

ARTICOLUL 27

Colaborarea cu alți specialiști

În situația în care pacientul a fost preluat sau îndrumat către un alt specialist, medicul va colabora cu acesta din urmă, punându-i la dispoziție orice fel de date sau informații cu caracter medical referitoare la persoana în cauză și informându-l cu privire la orice altă chestiune legată de starea de sănătate a acesteia.

ARTICOLUL 28

Consultul în echipă

În situația în care este necesar, medicul, cu consimțământul pacientului sau, după caz, al

persoanei respectiv instituției abilitate, va solicita parerea unuia sau mai multor medici, cu care se poate consulta, pentru luarea celor mai adecvate măsuri în interesul pacientului.

ARTICOLUL 29

Luarea deciziei și comunicarea ei

- (1) În cazul unui consult organizat de către medicul curant în condițiile art. 27, luarea și comunicarea deciziei finale aparține medicului care l-a organizat.
- (2) Dacă opinia majorității medicilor participanți la un consult organizat în condițiile art. 27 diferă de a medicului care a organizat consultul, pacientul ori, după caz, instituția sau persoana abilitată vor fi informați.

ARTICOLUL 30

Dreptul la o a doua opinie medicală

În toate situațiile medicul va respecta dreptul pacientului de a obține o a doua opinie medicală.

ARTICOLUL 31

Actul medical de la distanță

Investigația ori intervenția medicală la distanță, în oricare dintre formele și modalitățile existente, este permisă numai în situația în care pacientul este asistat nemijlocit de către medicul sau, iar scopul investigației și procedurilor la care este supus pacientul este acela de a ajuta medicul să determine diagnosticul, să stabilească tratamentul sau să întreprindă orice altă măsură medicală necesară finalizării actului medical sau intervenției medicale în cazul operațiilor. Excepție fac situațiile de urgență.

ARTICOLUL 32

Finalizarea obligației asumate

- (1) Medicul se va asigura ca pacientul a înțeles natura și întinderea relației medic-pacient, ca are o așteptare corectă cu privire la rezultatele actului medical și la serviciile medicale pe care acesta urmează să le primească.
- (2) Odata încheiată înțelegerea medic-pacient, medicul este ținut să ducă la îndeplinire toate obligațiile asumate, așa cum rezulta ele din înțelegerea părților sau din obiceiurile și cutumele profesiei medicale.

ARTICOLUL 33

Refuzul acordării serviciilor medicale

- (1) Refuzul acordării asistentei medicale poate avea loc strict în condițiile legii sau dacă prin solicitarea formulată persoana în cauză îi cere medicului acte de natură a-i știrbi independența profesională, a-i afecta imaginea sau valorile morale ori solicitarea nu este conformă cu principiile fundamentale ale exercitării profesiei de medic, cu scopul și rolul social al profesiei medicale.
- (2) În toate cazurile, medicul îi va explica persoanei respective motivele care au stat la baza refuzului sau, se va asigura ca prin refuzul acordării serviciilor medicale viața sau sănătatea persoanei în cauză nu sunt puse în pericol și, în măsură în care refuzul este bazat pe încălcarea convingerilor sale morale, va îndruma persoana în cauză spre un alt coleg sau o altă unitate medicală.

CAPITOLUL V

Activitățile conexe actului medical

ARTICOLUL 34

Legalitatea si realitatea conținutului documentelor medicale

Medicul va elibera persoanelor îndreptăţite numai documentele permise de lege si care atesta realitatea medicala asa cum rezulta aceasta din datele si informaţiile pe care medicul le deţine in mod legal ori asa cum a rezultat ea in urma exercitării profesiei cu privire la persoana respectiva.

ARTICOLUL 35

Conformitatea documentului medical cu specialitatea medicala

- (1) Documente medicale referitoare la starea de sanatate a pacientului, întocmite de medic in urma exercitării personale a profesiei, vor fi in limita specialităţii si competentelor profesionale ale medicului respectiv.
- (2) Orice activitate medicala se va consemna in documente adecvate înregistrării activitatii respective.

ARTICOLUL 36

Obligaţii referitoare la sanatatea publica

- (1) Medicul are obligaţia profesionala si legala sa se îngrijească de respectarea regulilor de igiena si de profilaxie. In acest scop, ori de cate ori are ocazia si este cazul, el va semnala persoanelor respective responsabilitatea ce le revine acestora fata de ei insisi, dar si fata de comunitate si colectivitate.
- (2) Medicul are obligaţia morala de a aduce la cunoştinţa organelor competente orice situaţie de care afla si care reprezintă un pericol pentru sanatatea publica.

ARTICOLUL 37

Semnalarea erorilor profesionale

- (1) Medicul care ia cunoştinţa despre fapte care, in opinia lui, ar putea constitui erori profesionale va informa prin scrisoare medicala medicul autor al faptei.
- (2) Daca eroarea nu este corectata ori apreciaza ca nu s-au întreprins toate masurile adecvate situaţiei, medicul va informa in mod cat mai detaliat organismele corpului profesional si, cu excepţia situaţiilor prevăzute de lege, nu va face publice datele decât după ce corpul profesional s-a pronunţat.

ARTICOLUL 38

Primordialitatea concilierii

In orice situaţie litigioasa ori divergenta profesionala, înaintea oricărui demers public este obligatorie procedura de conciliere din cadrul corpului profesional.

ARTICOLUL 39

Obligaţia de sprijin reciproc si de loialitate

In toate situaţiile si împrejurările legate de exercitarea obligaţiilor profesionale, medicii isi vor acorda sprijin reciproc si vor acţiona cu loialitate unul fata de celalalt. Obligaţia de sprijin si loialitate subzista si fata de corpul profesional si organismele sale.

CAPITOLUL VI

Cercetarea medicala

ARTICOLUL 40

Principiul legalității și eticii cercetării medicale

Orice activitate de cercetare medicala va fi efectuată cu respectarea strictă a principiilor fundamentale ale exercitării profesiei de medic, în respect deplin față de flinta și de specia umană și cu respectarea strictă a condițiilor prevăzute de lege și normele profesiei.

ARTICOLUL 41

Cercetarea pe ființa umană

Cercetarea pe flinta umană are caracter de excepție și poate fi făcută numai dacă, în mod cumulativ, sunt întrunite următoarele condiții:

- a) nu există nicio metodă alternativă la cercetarea pe ființe umane, de eficacitate comparabilă;
- b) riscurile la care se poate expune persoana nu sunt disproporționate în comparație cu beneficiile potențiale ale cercetării;
- c) proiectul de cercetare a fost aprobat de instanța sau autoritatea competentă după ce a făcut obiectul unei examinări independente asupra pertinentei sale științifice, inclusiv al unei evaluări a importanței obiectivului cercetării, precum și al unei examinări pluridisciplinare a acceptabilității sale pe plan etic;
- d) persoana pe care se fac cercetări este informată asupra drepturilor sale și asupra garanțiilor prevăzute prin lege pentru protecția sa;
- e) consimțământul a fost dat în mod expres, specific și a fost consemnat în scris. Acest consimțământ poate fi retras în orice moment, în mod liber.

ARTICOLUL 42

Cercetarea pe persoana fără capacitatea de a consimți

Nu poate fi desfășurată activitate de cercetare științifică medicală pe o persoană care nu are capacitatea de a consimți decât dacă sunt întrunite cumulativ condițiile următoare:

- a) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 41 lit. a)-d);
- b) rezultatele cercetării au potențialul de a produce beneficii reale și directe pentru sănătatea sa;
- c) cercetarea nu se poate efectua cu o eficacitate comparabilă pe subiecți capabili să își dea consimțământul;
- d) autorizarea necesară prevăzută la art. 41 lit. c) a fost dată specific și în scris;
- e) persoana în cauză nu are obiecții.

ARTICOLUL 43

Diligenta medicului

Medicul este dator să depună toată diligența și să stăruie pentru lămurirea tuturor împrejurărilor de fapt și de drept atunci când este implicat într-o activitate de cercetare medicală. În caz de nevoie, pentru lămurirea deplină, medicul este dator să solicite sprijinul organismelor profesiei medicale.

ARTICOLUL 44

Intervenția asupra persoanei

Nicio persoană nu va putea fi supusă experiențelor, testelor, prelevărilor, tratamentelor sau altor intervenții în scop de cercetare decât în condițiile expres și limitativ prevăzute de lege.

ARTICOLUL 45

Prelevarea și transplantul de organe, țesuturi și celule de origine umană de la donatori în viață

(1) Prelevarea și transplantul de organe, țesuturi și celule de origine umană de la donatori în viață se fac exclusiv în cazurile și condițiile prevăzute de lege, cu acordul scris, liber, prealabil și

expres al acestora si numai după ce persoana respectiva a fost informata, in prealabil, asupra riscurilor intervenției. In toate cazurile, pana in momentul prelevării, donatorul poate reveni asupra consimțământului dat.

(2) In afara cazurilor expres prevăzute de lege, este interzisa prelevarea de organe, țesuturi si celule de origine umana de la minori, precum si de la persoane aflate in viata, dar lipsite de discernământ din cauza unui handicap mintal, unei tulburări mintale grave sau dintr-un alt motiv similar.

ARTICOLUL 46

Prelevarea de organe, țesuturi si celule umane de la persoane decedate

Prelevarea de organe, țesuturi si celule umane, in scop terapeutic sau științific, de la persoane decedate se efectuează numai in condițiile prevăzute de lege, cu acordul scris, exprimat in timpul vieții, al persoanei decedate sau, in lipsa acestuia, cu acordul scris, liber, prealabil si expres dat, in ordine, de soțul supraviețuitor, de părinți, de descendenți ori, in sfarsit, de rudele in linie colaterala pana la gradul al patrulea inclusiv.

ARTICOLUL 47

Limitări ale cercetării medicale

Sunt contrare scopului si rolului profesiei de medic următoarele activitati in domeniul cercetării medicale:

- a) orice intervenție medicala asupra caracterelor genetice prin care se urmărește modificarea descendentei unei persoane. Excepție fac situațiile care privesc prevenirea si tratamentul unor maladii genetice, situație in care se vor obține toate autorizările adecvate;
- b) orice intervenție prin care se urmărește crearea unei flinte umane genetic identica cu alta ființa umana vie sau moarta;
- c) crearea de embrioni umani in scopuri de cercetare;
- d) orice intervenție de natura a determina sexul viitorului copil. Excepție fac situațiile in care in mod obiectiv este necesara determinarea sexului in scopul evitării unei boli ereditare grave legate de sexul viitorului copil;
- e) examinarea caracteristicilor genetice ale unei persoane in alt scop decât medical si strict in condițiile si procedurile legale;
- f) orice intervenție prin care s-ar urmări sau s-ar determina selecția persoanelor ori s-ar aduce atingere speciei umane;
- g) participarea sau implicarea intr-o activitate de identificare a unei persoane pe baza amprentelor sale genetice altfel decât in cadrul unei proceduri judiciare penale ori civile sau in scopuri strict medicale ori de cercetare științifica, ambele efectuate strict in condițiile legii;
- h) participarea la orice fel de acte care au ca obiect conferirea unei valori patrimoniale corpului uman, elementelor sau produselor sale, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege.

CAPITOLUL VII

Publicitatea activitatilor medicale

ARTICOLUL 48

Scopul publicitatii

- (1) Publicitatea formelor de exercitare a profesiei este destinata sa asigure publicului informatii cu privire la activitatea desfasurata de acestea.
- (2) Publicitatea trebuie sa fie veridica, neinselatoare, sa respecte secretul profesional si sa fie realizata cu demnitate si prudenta.
- (3) Indiferent de mijlocul de publicitate utilizat, toate mentiunile laudative sau comparative si toate indicatiile referitoare la identitatea pacientilor sunt interzise.
- (4) Mijloacele de publicitate a formelor de exercitare a profesiei nu pot fi folosite ca reclama in scopul dobândirii de clientela.

ARTICOLUL 49

Mijloacele de publicitate

- (1) Formele de exercitare a profesiei de medic pot utiliza unul sau mai multe mijloace de publicitate, respectiv:
 - a) plasarea unei firme;
 - b) anunțuri de publicitate, potrivit prezentului cod de deontologie medicala;
 - c) anunțuri si mențiuni in anuare si cărți de telefon;
 - d) invitații, broșuri si anunțuri de participare la conferințe, colocvii etc., profesionale si de specialitate;
 - e) corespondenta profesionala si cărți de vizita profesionale;
 - f) adresa de internet.
- (2) Nu este permisa utilizarea următoarelor mijloace de publicitate:
 - a) oferirea serviciilor prin prezentare proprie sau prin intermediar la domiciliul ori reședința unei persoane sau intr-un loc public;
 - b) propunerea personalizata de prestări de servicii efectuata de o forma de exercitare a profesiei, fara ca aceasta sa fi fost in prealabil solicitata in acest sens, indiferent daca aceasta este făcută sau nu in scopul racolării de pacienți;
 - c) acordarea de consultații medicale realizate pe orice suport material, precum si prin orice alt mijloc de comunicare in masa, inclusiv prin emisiuni radiofonice sau televizate, cu excepția acelor avizate de Colegiul Medicilor din Romania sau de alte organisme acreditate de acesta in acest scop.
- (3) In cadrul aparițiilor in mediile de informare, medicul va putea prezenta procedee de diagnostic si tratament, tehnici medicale specifice ori alte procedee si mijloace de investigare, dar nu va putea folosi acest prilej pentru a-si face reclama pentru sine sau pentru orice alta firma implicata in producția de medicamente ori dispozitive medicale.

ARTICOLUL 50

Firma

(1) Firma trebuie sa aiba dimensiunile maxime de 40 x 80 cm si va fi amplasata la intrarea imobilului si/sau a spatiului ocupat in care forma de exercitare a profesiei isi are sediul profesional principal sau secundar ori birou de lucru.

(2) Firma cuprinde urmatoarele mentiuni:

- a) Colegiul Medicilor din Romania;
- b) structura teritoriala a Colegiului Medicilor din Romania;
- c) denumirea formei de exercitare a profesiei;
- d) mentiuni privind identificarea sediului (etaj, apartament);
- e) mentiuni privind titlurile profesionale, academice, stiintifice, specialitatile si competentele medicale;
- f) mentiuni privind sediul principal si sediul secundar.

ARTICOLUL 51

Publicitatea prin mijloacele media

(1) Formele de exercitare a profesiei pot publica anunturi in mica sau in marea publicitate.

(2) Anunturile publicate in anuarele profesionale privesc activitatea formelor de exercitare a profesiei, numele si principalele specialitati si competente in care medicii isi desfasoara activitatea, precum si programul de activitate.

ARTICOLUL 52

Correspondenta

(1) Correspondenta formei de exercitare a profesiei poate cuprinde:

- a) numarul de telefon, fax, adresa de internet si adresa electronica (e-mail);
- b) indicarea sediului principal si, dupa caz, a sediului secundar si/sau a altui loc de munca;
- c) specialitatile si competentele medicale;
- d) titlurile academice, stiintifice sau profesionale;
- e) sigla formei respective de exercitare a profesiei.

(2) Cartile de vizita profesionale ale medicului care isi desfasoara activitatea in cadrul formei respective de exercitare a profesiei pot cuprinde mentiunile permise corespondentei, precum si calitatea medicului in forma de exercitare a profesiei.

ARTICOLUL 53

Pagina web

(1) Medicii, precum si formele de exercitare a profesiei pot avea un website care poate cuprinde mentiuni referitoare la activitatea desfasurata, precum si pe cele permise corespondentei ori publicitarii.

(2) Continutul si modul de prezentare a adresei de internet trebuie sa respecte demnitatea si onoarea profesiei, precum si secretul profesional.

(3) Pagina web nu poate cuprinde nicio intercalare cu caracter de reclama sau mentiune publicitara pentru un produs sau serviciu diferit de activitatile pe care are dreptul sa le furnizeze medicul sau respectiva forma de exercitare a profesiei.

(4) Pagina web nu poate contine legaturi catre alte adrese al caror continut ar fi contrar principiilor esentiale ale profesiei de medic.

(5) Pentru realizarea cerintelor mentionate la alin. (4), medicul sau forma de exercitare a profesiei detinatoare a paginii web trebuie sa asigure in mod regulat vizitarea si evaluarea

paginilor proprii si a paginilor la care este permis accesul pe baza legaturilor realizate prin intermediul adresei proprii si trebuie sa dispuna fara intarziere eliminarea lor in cazul in care continutul si forma acestora sunt contrare principiilor esentiale privind exercitarea profesiei de medic.

CAPITOLUL VIII

Judecarea cauzelor deontologice

ARTICOLUL 54

Celeritatea

(1) Cercetarea si analiza oricarei sesizari privind existenta unei posibile incalcari a dispozitiilor prezentului cod de deontologie medicala se fac cu celeritate de catre persoanele desemnate cu cercetarea faptei ori de catre cei carora le-au fost solicitate date in legatura cu solutia sesizarii, fiind obligate sa actioneze cu maxima diligena, netergiversand sau prelungind realizarea atributiilor, respectiv comunicarea datelor solicitate.

(2) In adresa de solicitare a unor date si informatii necesare solutia cauzei disciplinare se va indica data pana la care urmeaza sa se faca comunicarea datelor sau informatiilor solicitate.

ARTICOLUL 55

Prezumtia de nevinovatie

(1) Cercetarea si analiza oricarei sesizari se vor face avand in vedere si respectand prezumtia de nevinovatie a medicului.

(2) Persoanele desemnate cu cercetarea sesizarii ori membrii comisiei de disciplina vor actiona cu tact si moderatie, fara a se antepunsa sau a emite opinii personale in niciun mod si in niciun sens pe timpul solutia sesizarii.

ARTICOLUL 56

Imparțialitatea

(1) Persoana desemnata cu cercetarea faptei reclamate ori membrii comisiei de disciplina care are/au vreun interes personal in cauza, in orice mod, ori are/au legaturi de rudenie cu medicul care face obiectul cercetarii sau cu persoana care a facut reclamatia il va/vor informa pe presedintele comisiei de disciplina, care va decide, dupa caz, mentinerea sau inlocuirea persoanei in cauza.

(2) Dispozitiile alin. (1) se aplica si in situatia existentei unor situatii conflictuale.

(3) Nicio persoana implicata in cercetarea sau solutia cauzei disciplinare nu va putea face declaratii publice cu privire la cauza respectiva pana la solutia ei definitiva.

ARTICOLUL 57

Contradictorialitatea scrisa

(1) Comisia de disciplina va stăruie pentru obtinerea in scris a pozitiei fiecarei parti implicate in cauza disciplinara,

(2) Contradictorialitatea orala directa se va desfasura doar in conditiile in care pentru solutia cauzei este strict necesara, neputandu-se solutia cauza altfel. In acest caz, presedintele sedintei va actiona cu tact si intelegere, fiind interzise adresarile directe intre persoanele implicate sau emiterea de catre membrii comisiei de disciplina a unor aprecieri ori opinii in legatura cu cauza respectiva.

ARTICOLUL 58

Expertiza

- (1) In funcție de cauza supusa cercetării disciplinare, comisia de disciplina poate solicita o expertiza de specialitate de la medici specialiști cu reputație in domeniu.
- (2) Dispozițiile art. 55 se aplica si in ceea ce privește expertii.

ARTICOLUL 59

Desfasurarea audierilor

- (1) In cauza supusa soluționării, membrii comisiei de disciplina se vor adresa persoanelor audiate exclusiv prin intermediul președintelui comisiei sau solicitandu-i acestuia permisiunea si exclusiv pentru a-i pune persoanei in cauza întrebări utile si relevante soluționării cauzei.
- (2) Pe timpul audierii este interzisa emiterea de către membrii comisiei de disciplina a unor opinii personale sau aprecieri de orice natura. In caz de nevoie, președintele comisiei poate interveni si restabili cadrul decent al audierilor, inclusiv prin suspendarea ședinței comisiei.

Anexa 2

La codul de conduit etică al salariaților din cadrul Spitalului Județean de Urgență "Dr Pompei Samarian" Călărași

CODUL DE ETICĂ ȘI DEONTOLOGIE

al asistentului medical generalist, al moașei și al asistentului medical din România

CAPITOLUL I Principii generale

ART. 1 Codul de etică și deontologie al asistentului medical generalist, al moașei și al asistentului medical din România cuprinde un ansamblu de principii și reguli ce reprezintă valorile fundamentale în baza cărora se exercită profesia de asistent medical generalist, profesia de moașă și profesia de asistent medical pe teritoriul României.

ART. 2 Codul de etică și deontologie al asistentului medical generalist, al moașei și al asistentului medical din România are drept principal scop:

- a) ocrotirea drepturilor pacienților;
- b) respectarea obligațiilor profesionale de către asistenții medicali generaliști, moașe și asistenții medicali;
- c) apărarea demnității și a prestigiului profesiei de asistent medical generalist, de moașă și de asistent medical;
- d) recunoașterea profesiei, a responsabilității și încrederii conferite de societate, precum și a obligațiilor interne ce derivă din această încredere.

ART. 3 Principiile fundamentale în baza cărora se exercită profesia de asistent medical generalist, profesia de moașă și profesia de asistent medical pe teritoriul României sunt următoarele:

- a) exercitarea profesiei se face exclusiv în respect față de viața și de persoana umană;
- b) în orice situație primează interesul pacientului și sănătatea publică;
- c) respectarea în orice situație a drepturilor pacientului;
- d) colaborarea, ori de câte ori este cazul, cu toți factorii implicați în asigurarea stării de sănătate a pacientului;
- e) acordarea serviciilor se va face la cele mai înalte standarde de calitate posibile, pe baza unui nivel înalt de competente, aptitudini practice și performante profesionale fără niciun fel de discriminare;

f) în exercitarea profesiei asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali trebuie să dovedească loialitate și solidaritate unii față de alții în orice împrejurare, să își acorde colegial ajutor și asistentă pentru realizarea îndatoririlor profesionale;

g) asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali trebuie să se comporte cu cinste și demnitate profesională și să nu prejudicieze în niciun fel profesia sau să submineze încrederea pacientului.

CAPITOLUL II Responsabilitatea personală, integritatea și independența profesională a asistenților medicali generaliști, moașelor și asistenților medicali

ART. 4 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical trebuie să evite în exercitarea profesiei atitudinile ce aduc atingere onoarei profesiei și să evite tot ceea ce este incompatibil cu demnitatea și moralitatea individuală și profesională.

ART. 5 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical au obligația să manifeste o conduită ireproșabilă față de bolnav, respectând întotdeauna demnitatea acestuia.

ART. 6 în caz de pericol public, asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical nu au dreptul să își abandoneze bolnavii, cu excepția unui ordin formal al unei autorități competente, conform legii.

ART. 7 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical sunt răspunzători pentru fiecare dintre actele lor profesionale.

ART. 8 Pentru riscurile ce decurg din activitatea profesională, asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali din sistemul public sau privat încheie o asigurare de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională.

ART. 9 încredințarea atribuțiilor proprii unor persoane lipsite de competență constituie greșeală deontologică.

ART. 10 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical trebuie să comunice cu pacientul într-o manieră adecvată, folosind un limbaj respectuos, minimalizând terminologia de specialitate pe înțelesul acestora.

ART. 11 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical trebuie să evite orice modalitate de a cere recompense, altele decât formele legale de plată.

CAPITOLUL III Raporturi profesionale cu alți profesioniști din domeniul medico-sanitar și instituții SECȚIUNEA 1

Raporturile profesionale cu alți profesioniști din domeniul sanitar

ART. 12 în baza spiritului de echipă, asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali își datorează sprijin reciproc.

ART. 13 Constituie încălcări ale regulilor etice:

- a) jignirea și calomnierea profesională
- b) blamarea și defăimarea profesională;
- c) orice alt act sau fapt care poate aduce atingere demnității profesionale a asistentului medical generalist, a moașei și a asistentului medical.

ART. 14 (1) în cazul unor neînțelegeri, în considerarea calității profesionale, conflictul în primă instanță trebuie mediat de biroul consiliului județean, la nivel județean/municipiului București, și de Biroul executiv, la nivel național.

(2) Dacă acesta persistă, cei implicați se pot adresa Comisiei de etică și deontologie sau justiției, fiind interzisă perturbarea activității profesionale din aceste cauze.

(3) în cazul în care se constată încălcări ale regulilor etice, se urmează procedura de sancționare, conform prevederilor Statutului Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România nr. 1/2009.

ART. 15 în cazul colaborării mai multor asistenți medicali generaliști, moașe și asistenți medicali pentru examinarea, tratamentul sau îngrijirea aceluiași pacient, fiecare practician își asumă responsabilitatea individual prin aplicarea parafei profesionale în dreptul fiecărei manevre sau tehnici executate personal. ART. 16 în interesul pacienților, asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali vor avea relații de colaborare cu celelalte profesii din domeniul sanitar, cu respectarea demnității și onoarei profesionale.

SECȚIUNEA a 2-a Raporturile profesionale cu instituțiile

ART. 17 Angajatorul trebuie să asigure condiții optime asistentului medical generalist, moașei și asistentului medical în exercitarea profesiei.

ART. 18 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical aduc la cunoștința persoanelor competente și autorităților competente orice circumstanță care poate prejudicia îngrijirea sau calitatea tratamentelor, în special în ceea ce privește efectele asupra persoanei sau care limitează exercițiul profesional.

ART. 19 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical, în concordanță cu diferitele niveluri de responsabilitate pe care le îndeplinesc, contribuie la orientarea politicilor și dezvoltarea sistemului de sănătate.

CAPITOLUL IV Educația medicală continuă

ART. 20 în vederea creșterii gradului de pregătire profesională, asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali au obligația să efectueze cursuri și alte forme de educație continuă creditate de Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, denumit în continuare OAMGMAMR, precum și alte forme de educație continuă prevăzute de lege pentru îndeplinirea numărului minim de credite anual necesar reautorizării

exercitării profesiei.

CAPITOLUL V Obligații etice și deontologice

SECȚIUNEA 1 Obligația acordării îngrijirilor medicale

ART. 21 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical, în exercitarea profesiei, nu pot face discriminări pe baza rasei, sexului, vârstei, apartenenței etnice, originii naționale sau sociale, religiei, opțiunilor politice sau antipatiei personale, a condiției sociale față de pacienți.

ART. 22 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical au obligația de a lua măsuri de acordare a primului ajutor.

ART. 23 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical au obligația să acorde asistență medicală și îngrijirile necesare în limita competenței lor profesionale.

ART. 24 în caz de calamități naturale (cutremure, inundații, epidemii, incendii) sau accidente în masă (naufrazii, accidente rutiere sau aviatice, accidente nucleare etc.), asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical sunt obligați să răspundă la chemare, să își ofere de bunăvoie serviciile de îngrijire, imediat ce au luat cunoștință despre eveniment.

ART. 25 (1) Voința pacientului în alegerea asistentului medical generalist, a moașei și a asistentului medical trebuie întotdeauna respectată, indiferent care ar fi sensul acesteia.

(2) Dacă pacientul se află într-o stare fizică sau psihică ce nu îi permite exprimarea lucidă a voinței, aparținătorii sau apropiații celui suferind trebuie preveniți și informați corect, pentru a hotărî în numele acestuia, cu excepția imposibilității (de identificare, de comunicare, de deplasare etc.) sau a urgențelor. ART. 26 Dacă în urma examinării sau în cursul îngrijirilor asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical consideră că nu au suficiente cunoștințe sau experiență pentru a asigura o asistență corespunzătoare, se vor consulta cu alți colegi sau vor îndruma bolnavul către alți specialiști.

ART. 27 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical vor păstra o atitudine de strictă neutralitate și neamestec în problemele familiale (morale, materiale etc.) ale pacientului, exprimându-și părerea numai dacă intervenția este motivată de interesul sănătății pacientului, cu consimțământul prealabil al acestuia.

ART. 28 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical pot refuza acordarea unor îngrijiri către pacient atunci când refuzul este justificat de interesul sănătății pacientului, cu excepția situațiilor de urgență.

SECȚIUNEA a 2-a Respectarea drepturilor pacientului

ART. 29 Pacientul are următoarele drepturi: dreptul la informația medicală, dreptul la consimțământ, dreptul la confidențialitatea informațiilor și viața privată, drepturi în domeniul reproducerii, drepturi la tratament și îngrijiri medicale,

SECȚIUNEA a 3-a SECȚIUNEA a 3-a Consimțământul

ART. 30 O intervenție medicală nu se poate efectua decât după ce pacientul sau reprezentantul legal al acestuia, în cunoștință de cauză, și-a dat consimțământul. Pacientul are dreptul să refuze sau să oprească o intervenție medicală, asumându-și în scris răspunderea pentru decizia sa; consecințele refuzului său, al opririi actelor medicale trebuie explicate pacientului.

ART. 31 Consimțământul pacientului sau, după caz, al reprezentantului legal al acestuia este obligatoriu: a) pentru recoltarea, păstrarea, folosirea tuturor produselor biologice prelevate din corpul său, în vederea stabilirii diagnosticului sau a tratamentului cu care acesta este de acord;

b) în cazul supunerii la orice fel de intervenție medicală;

c) în cazul participării sale la învățământul medical clinic și la cercetarea științifică;

d) în cazul fotografierii sau filmării sale într-o unitate medicală;

e) în cazul donării de sânge în condițiile prevăzute de lege.

ART. 32 Consimțământul pacientului sau al reprezentantului legal al acestuia, după caz, nu este obligatoriu în următoarele situații:

a) când pacientul nu își poate exprima voința, dar este necesară o intervenție medicală de urgență;

b) în cazul în care furnizorii de servicii medicale consideră că intervenția este în interesul pacientului, iar reprezentantul legal refuză să își dea consimțământul, asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical sunt obligați să anunțe medicul curant/de gardă (decizia fiind declinată unei comisii de arbitraj de specialitate).

SECȚIUNEA a 4-a Secretul profesional

ART. 33 (1) Secretul profesional este obligatoriu.

(2) Secretul profesional există și față de aparținători, colegi sau alte persoane din sistemul sanitar, neinteresate în tratament, chiar și după terminarea tratamentului și decesul pacientului.

ART. 34 Obiectul secretului profesional îl constituie tot ceea ce asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical, în calitatea lor de profesionist, au aflat direct sau indirect în legătură cu viața intimă a pacientului, a familiei, a aparținătorilor, precum și problemele de diagnostic, prognostic, tratament, circumstanțe în legătură cu boala și alte diverse fapte, inclusiv rezultatul autopsiei.

ART. 35 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical răspund disciplinar pentru destăinuirea secretului profesional, excepție făcând situația în care pacientul și-a dat consimțământul expres pentru divulgarea acestor informații, în tot sau în parte.

ART. 36 Interesul general al societății (prevenirea și combaterea epidemiilor, a bolilor venerice, a bolilor cu extindere în masă și altele asemenea prevăzute de lege) primează față de interesul personal al pacientului.

ART. 37 în comunicările științifice, cazurile vor fi astfel prezentate încât identitatea pacientului să nu poată fi recunoscută.

ART. 38 Informațiile cu caracter confidential pot fi furnizate de către asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical numai în cazul în care pacientul își dă consimțământul explicit sau dacă legea o cere în mod expres.

CAPITOLUL VI Situații speciale în practicarea profesiei în sistem institutionalizat

SECȚIUNEA 1 Situația bolnavului psihic

ART. 39 Persoanele cu tulburări psihice beneficiază de asistență medicală și de îngrijiri de sănătate de aceeași calitate cu cele aplicate altor categorii de bolnavi și adaptate cerințelor lor de sănătate.

ART. 40 Orice persoană cu tulburări psihice trebuie apărută de daunele pe care ar putea să i le producă administrarea nejustificată a unui medicament, tehnică sau manevră de îngrijire și tratament, de maltratarea din partea altor pacienți sau persoane ori de alte acte de natură să antreneze o suferință fizică sau psihică.

ART. 41(1) Pacientul cu tulburări psihice trebuie să fie implicat în procesul de luare a deciziei atât cât permite capacitatea lui de înțelegere. În cazul în care pacientul cu tulburări psihice nu își poate exprima liber voința, consimțământul în scris trebuie luat de la reprezentantul legal al acestuia.

(2) Nu este necesară obținerea consimțământului în condițiile prevăzute la alin. (1) atunci când este necesară intervenția de urgență.

(3) Pacientul are dreptul să refuze sau să oprească o intervenție medicală, după caz, asumându-și în scris răspunderea pentru decizia sa; consecințele refuzului sau ale opririi actelor medicale trebuie explicate pacientului, cu informarea medicului, dacă întreruperea tratamentului sau a îngrijirilor are drept consecință punerea în pericol a vieții pacientului.

ART. 42 Orice persoană care suferă de tulburări psihice trebuie tratată cu omenie și respectul demnității umane și trebuie să fie apărută împotriva oricăror forme de exploatare economică, sexuală sau de altă natură, împotriva tratamentelor vătămătoare și degradante. Nu este admisă nicio discriminare bazată pe o tulburare psihică.

SECȚIUNEA a 2-a Prescrierea, eliberarea pe baza unei rețete medicale și administrarea drogurilor

ART. 43 Prescrierea, eliberarea pe baza unei rețete medicale și administrarea drogurilor, în alte condiții decât cele prevăzute de lege, constituie infracțiune.

SECȚIUNEA a 3-a Pacientul privat de libertate

ART. 44 Asistentului medical generalist, moașei și asistentului medical care îngrijesc un pacient privat de libertate le este interzis să aducă atingere integrității fizice, psihice sau demnității

acestui.

ART. 45 Dacă asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical constată că pacientul privat de libertate a suportat maltratări, aceștia au obligația să informeze organele competente.

SECȚIUNEA a 4-a Situația pacienților infectați cu HIV sau bolnavi de SIDA

ART. 46 (1) Pacienții infectați cu HIV sau bolnavi de SIDA au dreptul la îngrijire și tratament medical în mod nediscriminatoriu, asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical fiind obligați să asigure îngrijirile de sănătate și tratamentele prescrise acestor pacienți,

(2) Păstrarea confidențialității asupra datelor privind persoanele infectate cu HIV sau bolnave de SIDA este obligatorie pentru asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical care au în îngrijire, supraveghere și/sau tratament astfel de persoane.

(3) între specialiștii medico-sanitari, informațiile cu privire la statusul HIV/SIDA al unui pacient trebuie să fie comunicate.

CAPITOLUL VII Practicarea profesiei în sistem privat,

îngrijirile la domiciliu

ART. 47 Asistenții medicali general iști, moașele și asistenții medicali exercită profesia în regim salarial și/sau independent.

ART. 48 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical care își desfășoară activitatea în calitate de titular sau asociat al unui cabinet de practică medicală pot furniza îngrijiri medicale la domiciliu, dacă sunt autorizați în acest sens, în conformitate cu prevederile legale privind organizarea și funcționarea îngrijirilor la domiciliu.

ART. 49 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical sunt obligați să comunice medicului care a recomandat aceste servicii situația evoluției stării de sănătate a pacientului îngrijit.

ART. 50 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical chemați într-o familie ori colectivitate trebuie să respecte regulile de igienă și de profilaxie, în exercitarea profesiei.

CAPITOLUL VIII Probleme ale îngrijirii minorilor ART. 51 Dacă asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical apreciază că minorul este victima unei agresiuni sau privațiuni, trebuie să încerce să îl protejeze, uzând de prudență, și să alerteze autoritatea competentă.

ART. 52 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical trebuie să fie apărătorul copilului bolnav, dacă apreciază că starea de sănătate nu este bine înțeleasă sau nu este suficient de bine protejată.

ART. 53 în vederea efectuării tehnicilor și/sau a manevrelor de îngrijire și/sau de tratament

asupra unui minor, consimțământul trebuie obținut de la reprezentantul legal al minorului, cu excepția situațiilor de urgență.

CAPITOLUL IX Probleme ale experimentării pe om

ART. 54 (1) Se interzice provocarea de îmbolnăviri artificiale unor oameni sănătoși, din rațiuni experimentale.

(2) Dispozițiile prezentului articol se completează cu celelalte prevederi legale incidente în materie.

ART. 55 Impunerea, cu forța sau prin inducere în eroare, a experimentului pe om reprezintă o abatere gravă pentru orice asistent medical generalist, moașă și asistent medical care participă în mod voluntar și conștient la asemenea fapte.

CAPITOLUL X

Dispoziții speciale

ART. 56 La primirea în OAMGMAMR, asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical vor depune următorul jurământ: "În numele Vieții și al Onoarei, jur să îmi exercit profesia cu demnitate, să respect flinta umană și drepturile sale și să păstrez secretul profesional. Jur că nu voi îngădui să se interpună între datoria mea și pacient considerații de naționalitate, rasă, religie, apartenență politică sau stare socială. Voi păstra respectul deplin pentru viața umană chiar sub amenințare și nu voi utiliza cunoștințele mele medicale contrar legilor umanității. Fac acest jurământ în mod solemn și liber!"

ART. 57 Dovedirea calității de membru al OAMGMAMR se face cu certificatul de membru, eliberat de OAMGMAMR.

ART. 58 Actele medicale și de îngrijire efectuate de asistenți medicali generaliști, moașe și asistenți medicali vor purta parafa și semnătura acestora, pentru asumarea răspunderii individuale și probarea responsabilității profesionale.

ART. 59 Modelul certificatului de membru și al parafei profesionale sunt adoptate de Consiliul National al OAMGMAMR, ca anexe ale Statutului Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România nr. 1/2009 și fac parte integrantă din acesta.